

Sygnatura akt III U 972/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Konin, dnia 01 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Koninie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia – **SO Elżbieta Majewska**

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Alina Darul

przy udziale

po rozpoznaniu w dniu 01 kwietnia 2014 r. w Koninie

sprawy **P. Z.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

o rentę

na skutek odwołania P. Z.

od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

z dnia 9.08.2013r. znak: (...)

Zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje P. Z. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 18 czerwca 2013r. na stałe.

Sygn. akt III U 972 / 13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 9 sierpnia 2013 r. znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. odmówił P. Z. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy stwierdził, iż wnioskodawca na dzień złożenia wniosku udowodnił wymagany okres składkowy i nieskładkowy jednakże orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 2.08.2013 r. nie stwierdzono stanu niezdolności do pracy. Zatem nie została spełniona przesłanka konieczna do przyznania prawa do renty.

Od decyzji tej odwołanie wniósł P. Z. domagając się zmiany decyzji i przyznania prawa do renty.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania powołując się na orzeczenie komisji lekarskiej ZUS, którym nie stwierdzono u wnioskodawcy niezdolności do pracy.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

P. Z., urodzony (...), posiada wykształcenie zasadnicze zawodowe, z zawodu jest mechanikiem pojazdów samochodowych, pracował jako prasowacz, magazynier. Od dnia 17.12.2012 r. do 16.06.2013 r. ubezpieczony pobierał zasiłek chorobowy.

W dniu 21 maja 2013 r. P. Z. złożył wniosek w organie rentowym o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Do wniosku dołączył dokumenty dotyczące okresów zatrudnienia oraz zaświadczenia lekarskie wystawione na druku N-9, a także dokumentację lekarską. Na podstawie złożonych dokumentów ZUS wyliczył, że wnioskodawca udokumentował 18 lat i 13 dni okresów składkowych oraz 7 miesięcy i 4 dni okresów nieskładkowych (łącznie 18 lata, 7 miesięcy i 17 dni). W dziesięcioleciu przed złożeniem wniosku o rentę udokumentował 10 lat wymaganych okresów.

Orzeczeniem z dnia 26.06.2013 r. lekarz orzecznik ZUS stwierdził, że wnioskodawca jest częściowo niezdolny do pracy do 30.06.2015 r., a niezdolność ta pozostaje w związku ze stanem narządu słuchu. Odwołujący otrzymał powyższe orzeczenie w dniu 26.02.2013 r. i nie wnosił od niego sprzeciwu. Natomiast w dniu 3.07.2013 r. Główny Lekarz Orzecznik ZUS zgłosił wadliwość orzeczenia lekarza orzecznika z dnia 26.06.2013 r. i przekazał sprawę do rozpatrzenia przez komisję lekarską ZUS.

Orzeczeniem z dnia 2.08.2013 r. komisja lekarska ZUS nie stwierdziła stanu niezdolności do pracy u wnioskodawcy. Powyższe orzeczenie stanowiło podstawę wydania zaskarżonej decyzji.

W toku postępowania Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy sądowych : specjalisty ortopedy, laryngologa oraz internisty uwzględniając rodzaj i charakter schorzenia, na które się odwołujący powołuje. Biegli po zapoznaniu się z dokumentacją lekarską, po przebadaniu wnioskodawcy i uzyskaniu od niego wywiadu rozpoznali następujące schorzenia :

- reumatoidalne zapalenie stawów sero-ujemne ,
- bóle stawów,
- nadciśnienie tętnicze ,
- trzepotanie przedsionków incydentalne ,
- łuszczyca,
- obustronny niedosłuch typu mieszanego znacznego stopnia.

W ocenie biegłych odwołujący jest częściowo niezdolny do pracy z powodu występującego niedosłuchu. Niedosłuch ten został zauważony po raz pierwszy w trakcie badania przez Wojskową Komisję Poborową i od tego czasu następuje pogorszenie. Aktualnie stwierdza się głęboki niedosłuch, na pograniczu głuchoty , kontakt słowny utrudniony. Odwołujący podejmował zatrudnienie jako osoba niedosłysząca i wykonywał ją od 1997 r. jednak na podstawie dołączonych badań słuchu z dnia 18.06.2013 r. można stwierdzić , że doszło u niego do pogorszenia słuchu w zakresie różnych częstotliwości. Dość znaczne pogorszenie słuchu, jakie występuje obecnie czyni odwołującego częściowo niezdolnym do pracy bowiem nie może on pracować w hałasie ponadnormatywnym, na wysokości, obsługiwać urządzeń w ruchu. Niedosłuch ogranicza więc w znacznym stopniu możliwość podjęcia pracy w zawodzie wyuczonym – mechanik samochodowy oraz ostatnio wykonywanej magazyniera bowiem odwołujący nie może obsługiwać wózków widłowych. Brak jest też pozytywnych rokowań co do poprawy stanu zdrowia w tym zakresie w związku z tym można mówić o trwałej częściowej niezdolności do pracy. Biegła laryngolog wyjaśniła także , że odwołujący wszedł w zatrudnienie z niedosłuchem ale od dnia 18.06.2013 r. potwierdzono dość znaczne pogorszenie słuchu i dlatego niezdolność do pracy należy uznać od dnia 18.06.2013 r.

Natomiast pozostałe schorzenia występujące u wnioskodawcy nie powodują ograniczeń w wykonywaniu pracy. Wprawdzie odwołujący leczy się reumatologicznie i zgłasza bóle stawów jednak nie doszło u niego do powstania zmian degeneracyjnych w obrębie stawów, a ogólna sprawność ruchowa jest dobra. Także intensywność leczenia nie wskazuje by dolegliwości bólowe były znaczne. Schorzenia internistyczne również nie upośledzają w sposób istotny sprawności organizmu.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach rentowych ZUS oraz na podstawie opinii biegłych lekarzy sądowych. W ocenie Sądu opinia biegłych jest jasna, wyczerpująca oraz logiczna. Biegli wydali opinię po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną złożoną w aktach rentowych, szczegółowym jej przeanalizowaniu oraz po przeprowadzeniu wywiadu i przebadaniu odwołującego. Stanowiska zawarte w opinii biegli w sposób należyty i stanowczy uzasadnili, podpierając się w tym względzie dokumentacją medyczną i wynikami przeprowadzonych badań, a także doświadczeniem i wiedzą medyczną.

Z treści tej opinii wynika jednoznacznie, że z powodu istotnego pogorszenia słuchu odwołujący ma w znacznym stopniu ograniczoną zdolność do wykonywania pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji jak i pracy ostatnio wykonywanej i jest to niezdolność trwała.

Powyższa opinia nie była też kwestionowana przez żadną ze stron, a organ rentowy w piśmie z dnia 4.02.2014 r. oświadczył, że nie wnosi zastrzeżeń do opinii biegłych.

Zgodnie z treścią art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy;
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;
- 3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Pojęcie niezdolności do pracy zostało zdefiniowane w art. 12 ustawy, który określa, że niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Natomiast całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Wymagany okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w punkcie 2 powołanego przepisu, uzależniony jest od wieku ubezpieczonego i zgodnie z treścią art. 58 ust. 1 ustawy warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie co najmniej:

- 1) 1 rok - jeżeli niezdolność do pracy powstała przed ukończeniem 20 lat;
- 2) 2 lata - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 20 do 22 lat;
- 3) 3 lata - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 22 do 25 lat;
- 4) 4 lata - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 25 do 30 lat;
- 5) 5 lat - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat.

Podkreślić również należy, że wymagany przepisami okres 5 lat powinien przypadać w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy.

Z analizy okresów ubezpieczenia P. Z. wynika, że wnioskodawca udokumentował wymagany okres składkowy i nieskładkowy i złożył wniosek o rentę przed upływem 18 miesięcy od ustania okresów wymienionych w ustawie.

Tak więc okolicznością sporną w niniejszej sprawie było to czy odwołujący jest niezdolny do pracy.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe, w szczególności opinia biegłych lekarzy sądowych, pozwoliły Sądowi ustalić, że wnioskodawca jest osobą częściowo niezdolną do pracy bowiem występujące schorzenia i stopień ich nasilenia powodują, że nie może wykonywać pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Niezdolność ta jest trwała bowiem brak jest pozytywnych rokowań co do tego, że stan narządu słuchu ulegnie istotnej poprawie i odzyska zdolność do pracy.

W świetle tych ustaleń oraz powołanych przepisów stwierdzić należy, że ubezpieczony spełnia przesłanki niezbędne do nabycia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy określonych w art. 57 i 58 ustawy. W związku z powyższym, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w wyroku.

E. Majewska